

Proloog

Hoog bezoek

Een stevig briesje danst doorheen het mooie Kedathal Peetang; het land van wonderen en magie, gevuld met strijd en glorie door de eeuwen heen. De wind streelt de gebouwen en magnifieke heuvels en doet de bomen wiegen. Hij speelt doorheen de veelkleurige bloemen die moeite hebben hun blaadjes vast te houden. We volgen een losgerukt geel bloemblaadje dat in het kielzog van de wind meedanst in de richting van een groene voordeur. Daar klopt op dit moment een blauwe vliegmos driemaal kordaat aan en positioneert zich terwijl hij ter plaatse in de lucht fladdert. Zijn kopje lijkt op dat van een mol en zijn vleugeltjes zijn erg klein. Te klein om hem te kunnen dragen. Maar Kedathal Peetang houdt van mysteries en speelsheid en zo ook de Grote Inspirator die aan de geboorte van Kedathal Peetang ligt. Aan de zijkant van het lijfje van de vliegmos hangt een gelig perkament in een gouden kokertje. Hij neemt het perkament uit de koker en leest het voor. Het mag duidelijk zijn; dit is een belangrijk bericht:

‘Beste lezer,

We bevinden ons in het jaar 333 van de Nieuwe Tijd in het wonderbaarlijke Kedathal Peetang. Het groene land dat zich in twee werelden bevindt. Koning Abigor met de tandpastaglimlach en de blonde krullen zit nog steeds stevig op de troon in de Eerste Wereld die altijd zichtbaar is. Elke ochtend prikt de eigenzinnige koning zichzelf met een gouden mesje in de vingertop en laat vervolgens een druppel bloed vallen in de tempelvijver achter zijn kasteel. In zijn bloed zit alle informatie die hij die dag over het land wil verspreiden. Zijn vliegmoslen slurpen vervolgens uit de vijver en verspreiden deur aan

deur zijn woord bij de Peetangers.

De Peetangers zijn de inwoners en rechtmatige beheerders van het land. Ze hebben nogal grote hoofden en hun bovenarmen zijn ook wat buiten proportie. Maar zo heeft de Grote Inspirator hen gemaakt en het schijnt hen niet te storen. Wat hen meer stoort, zijn Abigors onzichtbare egerzils die hun constant kwellen met verontrustende gedachten. "Niet goed genoeg" en "wat heb je nu weer gedaan?" zijn veelgebruikte fluisteringen. Ze zaaien onrust en haat onder de bevolking. Hun doel is simpel; ervoor zorgen dat geen enkele Peetanger ooit beseft hoe fantastisch hij of zij is.

Op sluwe wijze ontmoedigt koning Abigor het volk steeds weer opnieuw. Een zwak en verslagen volk is immers een gehoorzaam volk. Zonder hoop komt er geen tegenstand. Samen met de vliegmos hirsenspoelen de egerzils het ganse land in naam van Abigor. Elk Peetankje is immers geboren met een glorieus levensdoel. Een vlek op de bovenarm wijst in de richting van de rechtmatige koning van Kedathal Peetang; Nebki. Het is een vlek in de vorm van een gevleugeld wezen. Nebki, heerser over de Tweede Eeuwige Wereld die meestal onzichtbaar is, heeft voor dat vlekje gezorgd. In de baarmoeder tekende hij ieders persoonlijke benoevlek met grote toewijding en aandacht. En van zodra een Peetanger tot de waarheid komt over het koninkrijk begint de vlek signalen te geven. En als een Peetanger goed luistert dan ontvangt hij zijn eigen benoe. Zijn persoonlijk gevleugeld wezen en het ultieme geschenk van koning Nebki. Een beloning voor trouw. Het is de taak van de benoes om de Peetangers te helpen Nebki's stem te horen. Om hen te leiden en ondersteunen.

Abigor is nog lang niet vergeten wat Nebki hem heeft aangedaan in het begin van de Tijd. Hij zint op wraak en bouwt een leger.

Ellierim, een roodpaarsharig meisje van dertien, ontving vorig jaar een belofte van koning Nebki. Alles wat ze zou doen voor hem zou gezegend zijn. Ze wordt dan ook het kind van de belofte genoemd. De uitverkorene. Tijdens het Mirakel

van Berkah, een hoogdag tijdens de oorlog van 332, werd ze één met haar benoe Elio. Samen met honderden anderen transformeerde ze en ontving ze haar eigen vleugels. Want dat is het ultieme doel van elke Peetanger; het samenkomen van het wezen van Nebki met de Peetanger zelf. Overal in Keda-thal Peetang kwam er vrijheid. Peetangers begrepen plotseling dat ze een grote bestemming hadden. Dat Nebki er altijd al voor hen geweest was en er altijd zou zijn. Ze begrepen dat ze in zijn koninkrijk thuishoorden. En tot op de dag van vandaag is dat het geval voor elke Nebkiaan. Elke Nebkiaan hongert iedere dag opnieuw naar dat koninkrijk van vrede, inclusief Ellierim en haar vader Abmer. Sinds die laatste oorlog kwam er een vredespact. Maar niet echt. Ellierim mist haar grote voorbeeld Kefas, die volgens bronnen door Abigor vermoord werd. Gruwelijk verbrand. Maar is dat wel werkelijk zo? Laat ons eens even terug in de tijd gaan. We keren terug naar het moment waarop Kefas gevangen genomen werd.'